

Големите грешки на великите учени

Галилей, Галвани, Айнщайн и други умело скривали заблудите си

Човешко е да се греши - това е максима, известна още от древността. Много велики учени са грешили, но умело са скрили от нас грешките си. А и никога не разказва за тях.

Да се върнем към далечната 1611 година. Тогава Галилео Галилей обявил, че е видял спътниците на Юпитер.

Година по-късно друг астроном - Франческо Сици, обяснил на обществеността че Галилей е лъгал самия себе си. Според Сици спътниците са невидими за невъоръженото око, не влияят на Земята, затова са безполезна, поради което не съществуват. Тогава Галилей успява да убеди всички, че правият е той.

Двадесет години по-късно той самият обаче греши. В стремежа си да докаже, че Зе-

мята се върти около Слънцето, той разработва математически доклад за папа Урбан VIII. За нещастие той базиран работата си върху приливите. Галилей публично осмьл всички, които твърдят, че приливите се провокират от Луната.

Грешка направил и Луиджи Галвани, първооткривателя на електричеството. Той правел експерименти с жаби и установил, че при докосване на желязна тел с меден връх крачетата на жабите се свиват и отпускат, въпреки че

земноводното е мъртво. Галвани развил своя теория - че биологичната тъкан генерира електричество. По-късно Алесандро Волта посочва грешката на Галвани - той доказва, че електрическият ток не се появява в жабите, а от взаимодействието на медта с желязото.

През 1917 г., точно преди публикуването на теорията на относителността Албърт Айнщайн попитал астрономите разширява ли се Вселената или се свива. Той имал нужда от тази информация за своите изчисления. Астрономите му казали, че Вселената не променя размерите си. Айнщайн включил в уравненията си космологична константа. Десет години по-късно

Едуин Хабъл доказал, че Вселената се разширява и се оказало, че константата е ненужна, което Айнщайн признал за най-голямата си грешка.

Той обаче отново сбъркал - константата е необходима за съответствие между теорията и наблюденията. През 1999 г. Орбитален апарат на НАСА се оказал на 60 мили по-близо до планетата, отколкото учените предполагали.

Оказало се, че вина имат хората - учените на НАСА правели изчисленията си с метри и сантиметри, а инженерите, които разработили програмното обезпечение - с футове и дюймова. В резултат на което орбиталният апарат на стойност милиони долари се ударил в Марс.

Използвани са материали и снимки от www.sanovnik.bg

Микробите могат да живеят в Космоса

Знае се, че микроорганизмите на Земята са адски устойчиви. Те дори могат да се реят из... Космоса. Например върху метеорит и когато той падне на някоя планета, да родят живот, твърдят руски учени.

Експертите базират твърдението си на редица проучвания и биологични проби. Преди да бъде ликвидирана станцията Мир, били взети проби от различни нейни части. По тях имало 15-годишни мутанти на бактерии, оцелели още от създаването на Мир през 1986 г.

Микробите били изляти доста от обшивките на стените и кабелите и били с изключително изменена активност - много агресивни и с динамично размножаване.

Една от експедициите до Луната пък "донесла" от там останки на апаратура за прилуняване, престояла на Луната 3 години. Когато ги изследвали на Земята, по тях имало живи и здрави микроби, изкарвали на Луната близо 1000 дни без храна и въздух.

Тези открития накарали експертите да извършат уникален експеримент и да създадат колония от микроорганизми - спори на гъби, пеницили и някои бактерии - в открития Космос.

Специалистите от московския Институт за медико-биологични проблеми (ИМБП) ги нанесли върху образци от материали, използвани при производството на космическа техника.

Спорите и бактериите прекарвали в открития Космос година и половина. Те били изложени на резки промени на температурата, радиация, вакуум. Оказало се, че по-голямата част от тях мутирали и оцелели.

На 16 юли в интернет на адрес: www.bgsever.blog.bg и www.celulesteven.blog.bg обявихме втори блогърски конкурс за поезия, този път на тема „Хумористични строфи“. Условието за участие включваха изпращане на тематични творби, до една машинописна страница, подписани с име и фамилия. И този път конкурсът приключи успешно, участваха 28 автори. Наградата - публикуваме част от творбите, които побрахме със Стефан Кръстев - един от най-четените блогъри в България, за съжаление е невъзможно повече. Благодарим ви, читатели, приятели, творци! С пожелание за много творчески успехи, усмихнато лято и нестихващо въдъхновение!

Тюлените на „Иракли“

На залив "Иракли" това се случи, ах , колко , колко смешно се получи, че спомнихме си храбрия Ла Манча, за Дон Кихот - героят сервантесов ... Щом още стъпихме на залива самотен - от нуди и плажуващи изчистен - внушиха ни вълните дива - копнежът по живот първичен ... В далечината нещо черно межделее и движи се, мучи и стене ... Очите късогледни виждат - върху скалите мокри лъскави тюлени. Със фотоапарати във ръцете, снишени, за да ги не плашим, предкусваме въплънение чудно от срещата с царете на морето. С сърца в очакване примрели, с обувки пълни с мокър пясък пред нас се лъсна гледка прозаична: пра-се-та черни млячат водорасли ... За миг миражът изпари се смехът на отрезвяването гръмна, но ние продължаваме да мислим, че "злият демон в миг превърна в прасета нашите тюлени" ...

Димчо Тонев

***

Да се пише веселашки в тоя духом сиромашки свят на молове и прашки, е като да дириш драма, или даже хорска срама на роботите в душите, на циклопите в очите, и на наште политици, вмъкнали се по терлици, на народието в храма, дето тпо гладно няма... Но, дали до тук успяла да достигна, съм прозряла, че мнозина ще опитат, но малцина ще напишат, веселашкото защо, липсва на туй общество? Липсва му затуй, защото нисичко ни е челото, и защото от школото ни започна опелото, но не спря, а продължи... С бясна чалга и лъжи ни заля от вси страни,

читав вестник не остана, да си сложиш сол на рана... Всички станаха ментета, затвърдихме си адета, да попържваме и плюем, де що видим, де що чуем.. И отгледахме отроци по-свирепи от булдоци, внушиха ни вълните дива - копнежът по живот първичен ... Опа! Имало и други! Чудом автора се чуди: как са живи оцеляли, що ли книги са излязи? И решава, по човешки, да поправи своите грешки... Хей, здравейте, неубити, от простациите мастити, веселящи по призвание! Да се вдигнем на въстание! Да извикаме горещо: Смяя! Любюв! И... още нещо, дето прави ни човечи, вместо клисави гевреци!

Мая Стойкова

Купонът на един галфон

Снощи във един салон спретнахме си ний купон. Вино, танци-манци, Шатовалон, сутринта главата цепи се като балон.

Снимки разни, сякаш сме на първия балкон, бели зъби, песни, викове кат с мегафон. Днес изпращам аз лика си пак на Мон, млада, хубава, без грамче силикон.

Но каква е тази побърквация, всичко туй римувам го със Мон. Заприличал съм (каква излагация), от белобрада чичка на един голям галфон.

Любомир Николов

Бабишкъ иротика

Леле, Краске, що са фанас с онуй, дет` ти писах фчера! Ни можах ли друга нек` ва работа да си намера?

Цял ден, сестро, окол` пръта - ту надолу, ту нагоре...

Блогърски конкурс за поезия „Хумористични строфи“

духай... върти... клякай... ставай... Скапана съм от умора! Хептен многу са измъчих, щях да са уткажа вечи! Мааааа...кат` зе да са надига, да са пени... (секс ли речи?)

Уф, ма Краске! Срама нямаш! Забрай фчера к` во ти писах! Язе ако съм ... склироза, ти съвсем си баяддисала!

Нъл ти казах за прасету, дету гу заклахми лАни? ВЯдахми са, мила сестро, тълпи като малки гупи, я да видя, кой се цупи? Опа! Имало и други!

Та... решихми с мойта свята на сапун да я напраими. Турихме я у казана (с к` во са фащами, да знайхми...)

Духай - огъня да пламни! (Друго ти недей си мисли!) Земе ли да са надига, върти с пръта, да ни кипни!

Изтурмозихми съ доста, ма накрая са получих! ... К` ви сми умни и скупосни - цялу селу да научи!

Слава Ангелова

Комшулъкът ни стана виртуален

Комшулукуът ни стана виртуален, не се каним по тръбите на парното. Сега Скуре е доста актуален, премести се в него и порното.

Един съсед ми написал и чака: "Комшиийке, донеси ми отверката!" От другия вход комшия отракан пита: "Ще си идва ли шерка ти?"

От по-горен етаж момиче напиря: "Хайде, снимките ми изпращай!" Касиерката пилешки дроб панира, кани ме: "Ела и таксата плащай!"

Дъщеря й използва момента да каже: "Няма да играем навън, че е кално, утре слънцето като се покаже, а сега ако искаш - виртуално."

Пред входа на пейка малки момичета на коленете крехки държат лаптоп. Кукла Barbie виртуално обличат я, като малка шиех за нейния гардероб.

При шивачки наред ходех в махалата да моля за изрезки от лъскав плат, а след това хуквах заедно с децата от клонки елан да си правим палат.

Ех, носталгия по детство отминало, а сега и аз мечтая за скъп лаптоп. Я, докато мезето не е изстинало, при съседите слизам на бира и дроб.

Виктория Маринова

Обувки

В клоните, във мрак свърши ли деня бяла дреха от мъглата ще уشيا аз за теб, но ще те изпратя гол с обувки, за да можеш пак да пристигнеш утре и разсвеш този мрак.

Лидия Стойчева

Проба

Стига протака, Стига се мотка, парти ни чака, трябва ми рокля.

Как тъй не искаш? Ей, че особа? Кой ще затваря ципа при проба?

Ти да си дремеш тука във хола, аз пък да щъкам ядно из МОЛ-а :(

Ето ми рокля... нежно прелива, празнично свети. Как ми отива.

- Как е със ципа? Идвам на помощ? Чест е за мене. мила госпожо,

Ласкаво, трепетно, много внимателно мъжко погалване... ципа ... готово.

Пускам боята си, плащам и беж. Ето ме... вкъщи съм... - Справих се, виж.

Елена Николова

Броилка

Захласнах се по 1 непознат изпросих си го между 2 усмивки натиснах му се след 3 преструвки пропуснах го между 4 случайности докопах го след 5 потайности размишлявах между 6 странности прослушах го след 7 аранжмента чудех се между 8 инструмента реших се след 9 комплимент избрах го между 10 варианта разпознах го след 11 сеанса замечтах се между 12 прози поисках и още една за 13 депозит усмихнах му се след 14 басни изграх му 15 драми сваясти измолих му се с 16 думи ефикасни да ми поръча 17 пасти прясни загарях с 18 филма страшни споделих му 19 мисли прекрасни обясних му се чак след 20 шашми разведох го из 21 магазина избрах си обувки 22 дузина запознах го с 23-членната ми дружина поканих го на 24-ти с нас на планина и измислих 25 фантастични синонима събудих го с 26 реални феномена обещах му 27 делови обмена и му подарих 28 истински проблема

Светлана Тодорова

... (смехо)творно, (не)поетично клише

Стига рими, любов, стига вече поезия, оголях като пушка от много вълнения. Гледам джоба си шоково как изтъня. (по)етично животът, (без пари) обедня... Колко рими изписах, стихоТВОРЕНИЯ, колко нощи (без)сънни на рев и вълнения, на пазара кебапчета ако редя, ще изкарам не рими, а пари и храна... ... безпарично битът ни богат е с мечти, щото гладен мечтаеш за утрешни дни, ама кой днес желае да живее за утре - бързо времето, бяга и животът ни "вътри"... Затова ще продавам дори на сергия и на чужди езици ще въртя търговия, даже рими ще пея, когато в дима (смехо)творно кюфтета редя и пека... К'во да праиш!? Животът е (не)поетичен. Криза, братче! Светът стана вече безХИЧен! ... поетесите бяха по татова време по-обути и сити (и не на колене...) ... грозно пачките в джоба шумят и се кискат, да си дърпат косите със римите искат, няма прошка и тук, женски бой,

стълкование най-накрая във рими изля се проЗРЕНИЕ... Няма как да избягам от тези куплети, (поетеса с кебапчета и със брикети) стана приказан кризисен натурализъм, (не)поетичен, (не)реализъм...

Нели Господинова

Музата ми

Чорба на печката къркори, музата в ухото ми бърбори: - Хайде, идвай да творим. Към слава звездна се стремим!

- Музо, чакай малко, скъпа, да ошетам и да се окъпя. Докато картофът се свари, музата се някъде покри.

Няма я до печката. Ами сега? Как без нея ще творя?

Музата къде се крие? Май при мръсните чинии. Бързо всичко да измия и дано да я открия.

И в мивката я няма. Ами сега? Как без нея ще творя?

Музичко, къде си мила? Я, в пералнята се скрила! Но извадя ли прането, ще я стисна за вратлето.

В прането няма я. Ами сега? Как без нея ще творя?

На детето ще помогна да научи за контролна, а после в миг ще проверя къде се музата завря.

Никъде я няма. Ами сега? Как без нея ще творя?

Няма що да се нервирям. Кафе с коняче й сервирам. Доиде веднага и седна, конячето на экс пийна.

След туй внезапно изчезна Пак я няма. Ами сега? Ох, измори ме таз игра. Явно няма да творя.

Що не ида да поспя? Павлинка Илиева